

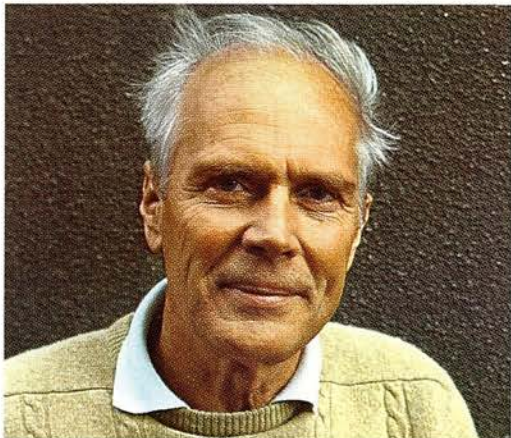
LILJEVALCHS

13/12 1972 – 14/1 1973

EN KOSMISK VÄRLD

Sven Rybin

Sven Rybin

Sven Rybin är född i Stockholm 1914 men bosatt i Paris där han huvudsakligen är verksam.

Sven Rybin är grundare av "Art Spherique" Sfärisk konst, i vilken sfärens uppdelade beståndsdelar utgör medier i skapandet av kompositioner för en kosmisk värld. 1954 premiärvisades sfärisk konst på inbjudan av la Maison des Beaux Artes i Paris.

Sven Rybin har deltagit i internationella utställningar bl.a. Petit Palais, Paris i 6 månader 1956 där han rönt speciell uppmärksamhet, och har även haft separatutställningar, den senaste i Paris 1969.

Sven Rybin har erhållit många utmärkelser för sin konst bl.a. 1:pris i Komposition på internationella utställningen i Deauville 1967, även medaljer 1967 och 1968 på internationella utställningen i Juvisy, Paris.

Utställningen på Liljevalchs visar en översikt av hans sfäriska konst.

Né à Stockholm en 1914, Sven Rybin habite Paris où il exerce la majeure partie de son art (activité).

Sven Rybin est le créateur de l'«Art Sphérique» dans lequel la sphère, décomposée en ses principes élémentaires, permet la création de compositions sur l'univers cosmique. La Première en a eu lieu à Paris en 1954 sur invitation de la Maison des Beaux Arts.

Sven Rybin a participé à des expositions internationales entre autres au Petit Palais à Paris pendant six mois en 1956 où il a été très remarqué. Il a aussi eu des expositions particulières, la dernière à Paris en 1969.

Sven Rybin a reçu de nombreuses marques de distinction pour son art, entre autres le premier prix de Composition à l'Exposition Internationale de Deauville en 1967, ainsi que des médailles en 1967 et 1968 à l'Exposition Internationale de Juvisy à Paris.

L'exposition actuelle à la Musée d'Art Liljevalchs donne une vue d'ensemble de son art sphérique.

Sven Rybin, born in Stockholm in 1914, currently lives and works in Paris.

Sven Rybin is the founder of "Art Spherique", Spheric Art in which the divided elements of the sphere are used to create designs of a cosmic world. Spheric Art was first presented in Paris in 1954 at the invitation of la Maison des Beaux Artes.

Sven Rybin has participated in international exhibitions including a six month exhibit in 1956 at the Petit Palais in Paris, where he received special attention. His most recent individual exhibit was in Paris in 1969. His work has been highly praised, his awards including the first prize in Composition at the international exhibition in Deauville in 1967 as well as medals at the international exhibitions in 1967 and 1968 in Juvisy, Paris.

The present exhibition at Liljevalchs Konstmuseum is a review of Rybin's Spheric Art.

Sven Rybins verk är en skapelse av en demiurg, en fjärrsynare, en upptäckare av oändliga rymder. Kosmos är hans rike och han rör sig där med en detaljrik upptäckarglädje, röjande för oss de mest betecknande och de mest oväntade bilder.

Denne kosmiske målare lyckas lösa rymdens gåtor med en orubblig säkerhet och med en virtuos formkänsla utan like. Man kan därvid säga att hans omfattning sorterar ur symbolism och ur en omgestaltad verklighet. Han har lyckats tämja det mystiskt osynliga som han visar upp i en fabulös tolkning i en serie dukar med osedvanlig lyskraft, med djärva och raffinerat orkestrerade rytmer.

Med den vältaligaste poesi berikar Sven Rybin rymdens kosmiska epiphanier och förlämnar dem en sällsam utstrålningskraft och attraktiv skönhet. Tiden och dess oföränderliga lopp — som han lyckas bemästra och sammanhålla i sfärer, vilka går ut ur varandra, förevisande tidens vilda flykt och vanvet-

tiga oåterkallerlighet — inspirerar honom till kompositioner av gripande storhet. Han går även så långt i sin djärvhet att han inpassar tiden och rymden i en monumental syntes vars filosofiska räckvidd inte kan undgå oss. Varje duk bidrar till att uppfylla önskemålet att infånga världen och öppna nya verklighetsområden. Talangen hos Sven Rybin består av att locka fram glimret i det kosmiska livet och ödets dunkla mening som döljer sig bakom det skenbara. Man kan bara beundra mästerskapet i den skapande ordning som är hans egen. Vi befinner oss således framför ett autentiskt ensamstående verk med kosmiska dimensioner, som bjuder fantasin djärva perspektiv och tvingar den till eftertänksam begründan. Sven Rybin, oändlighetens formgivare, ger med den outgrundligt gestaltande konsistensen vår fantasi ett sagobetonat stoff av vemodsfulla drömmar. Han ger oss nyckeln till ett hittills oåtkomligt universum, som han förmått göra tillgängligt genom uttrycksfullheten i sin palett och genom intensiteten i sin vision.

André Weber

Sven Rybin fait œuvre de démiurge, de voyant, de prospecteur d'espaces infinis. Le cosmos est son royaume et il s'y meut avec une vétéreuse curiosité, nous révélant les images les plus significatives et les plus inattendues.

Ce peintre cosmique réussit à déchiffrer les énigmes de l'espace avec une sereine assurance et une virtuosité plastique sans égale.

C'est assez dire que sa trajectoire relève du symbolisme et de la réalité transfigurés. Parvenu à apprivoiser les mystères de L'invisible, il nous en propose une fabuleuse interprétation grâce à une série de toiles extrêmement dynamiques, d'un insolite et original éclat, aux rythmes hardis et savamment orchestrés. La poésie la plus éloquente enrichit les épiphanies spatiales de Sven Rybin, en leur conférant un pouvoir singulier de rayonnement et d'attractive beauté.

Le temps et son inaltérable écoulement — qu'il parvient à dominer et à fixer en les insérant dans des sphères superposées qui en préfigurent la fuite éper-

due et l'affolante irréversibilité — lui inspirent des compositions d'une pathétique grandeur.

Il pousse même l'audace jusqu'à entrelacer le temps et l'espace en une monumentale synthèse, dont le prolongement philosophique ne saurait nous échapper.

Chaque toile contribue à accomplir le vœu de récupération du monde en ouvrant un nouveau champ de vérité. On ne peut qu'admirer la maîtrise dans l'ordre créateur qui est le sien. Le talent de Sven Rybin consiste à suggérer à la fois le pailletement de la vie cosmique et ce sans obscur du destin qui se cache derrière les apparences.

Nous voici donc en présence d'une œuvre authentiquement originale, aux dimensions cosmiques, qui offre à l'esprit des perspectives hardies et lui impose de méditatives réflexions.

Sven Rybin, plasticien de l'infini, donne à l'insondable figurative consistance et à notre imagination des éléments féériques de rêve nostalgique.

Il nous tend les clés d'un univers jusqu'alors interdit, qu'il a su rendre amical, grâce aux prestiges de sa palette et à la ferveur de sa vision.

André Weber

Sven Rybin's paintings are those of a demiurge, a seer, an explorer of unlimited spaces. His kingdom is the cosmos, of which he explores every detail with unfailing curiosity, revealing to us its most meaningful and unexpected images.

The cosmic painter succeeds in unravelling the mysteries of space with great serenity, self-confidence and matchless plastic virtuosity.

His method is that of symbolism and of reality transfigured. Having successfully mastered the mysteries of the invisible, he gives us a glorious interpretation of them in a series of extremely dynamic paintings possessing an original novel brilliance and bold rhythms organized into a masterly pattern. Poetry of the most eloquent kind enriches Sven Rybin's spatial epiphanies, giving to them, to an astonishing degree, radiating power, great attraction and beauty.

Time, with its unalterable flow, which he succeeds fully, masters and arrests, enclosing it in a series of superimposed circles which represents its desperate flight, has inspired him with paintings which are full of pathos and majesty.

He even goes so far as interweaving time and space into a grand synthesis whose philosophical consequence should be plain to all.

Every painting of his, by opening up a new vista to truth, helps in fulfilling the artist's purpose, which is the appropriation of reality.

One cannot but admire Sven Rybin's mastery as a creator. His skill as a painter consists in suggesting to us the myriad-spangled nature of life in cosmos, as well as that dim sense of fate lurking behind the appearances.

Vast as the cosmos itself, his paintings are truly original. They offer bold prospects to our minds and force the deepest thoughts upon us.

A painter of the infinite, Sven Rybin gives figurative concreteness to the unfathomable and offers our imaginations enchanting elements for nostalgic dreams. He holds out to us the keys of an hitherto forbidden universe which is no longer hostile because of the magic of his palette and the intensity of his vision.

André Weber

Redacteur Critique d'Art

Sven Rybin

Det skulle bli alldeles för långt att analysera målaren Sven Rybins konst, att precisera hans teknik och att penetrera hans tanke för att belysa sambanden mellan dem båda. Det som karaktäriserar denne konstnär är egentligen den harmoniska fullödigheten mellan yrke och ande, såväl var och en för sig som i intim förening, vilket är en sällsynt företeelse. Ändå är det möjligt att på få sidor ge en exakt idé om kvaliteerna, om personligheten och om egenarten hos Sven Rybin och att lovorda hans talang.

Det som gör den store konstnären är i verkligheten bredden och rikedom i hans skapande register, värdet och den perfekta överensstämmelsen hos de skilda elementen i hans konst (ehuru deras särskiljande bara är ett intellektuellt förfarande) och deras sammanstrålning på ett högt formplan. Hundra års utveckling av måleriet har visat att formspråkets kvalitet, som slutligen är grunden för all kvalificering av ett konstverk, oftare har uppnåtts av de skapare och nydanare, vilkas ansträngning och forskning riktats mot nygestaltning i tekniken eller mot teorier, som förverkligas i de tekniska uttrycken, än de vilkas begrundan av mer intellektuell eller spirituellt karaktär fordrar anpassning av förekommande teknik eller uppfinning av nya. "Många äro de stora gamble" som i tal och skrift erkänt svårigheten att gestalta idén i form, fast de i grunden ägt en djup kunskap och vidsträckt yrkeserfarenhet.

Sven Rybin tillhör denna fåtaliga elit, en översikt av hans verk visar detta. Uppvisningen belyses genom samvaron av olika teman och ämnen, som facetterar sidorna och komponenter av hans konst i sin helhet. Sålunda, säkerhet i smaken, yrket och visionen bekräftas redan i enkla landskap med en bredd och fasthet och med en plastisk täthet som är fängslande och övertygande, värdig stora konstnärer.

Vi tycker om denna enkla och starka närhet, denna allvarsamma lätthet som refuserar briljansen, virtuositeten, till begränsning av väsentligheten dvs. till samvetsgrann utövning av ett felfritt yrkesförfarande, vilket uppenbart ej får hela sitt värde annat än genom mellankomsten av en formkänsla likaledes utan brister. På dessa grunder utvecklar Sven Rybin ett verk där väsentligheten är en tanke, som är en personlig uppfattning av universum, en dynamisk vision

av dess vardandes lagar, ett rytmiskt deltagande i mutationer omförvandlade i repetitioner av fantasi-eggande former som förvandlas och böjs i en rörelse-följd av samtidig utbredning. Det är inte ett måleri inspirerat av matematik och fysik. Strängheten i byggnaden och rytmerna är gemensamt i alla stora konstverk. Dess egna inneboende värden gäller såväl konstnärligt skapande som all mänsklig handling och av samma orsaker, såväl för den trogna återgivningen av naturen som för dess mer eller mindre omtolkade påtagligheter och att abstraktionen själv producerad av fantasin följer andliga lagar.

För övrigt skulle man inte kunna beteckna konstnärens tillvägagångssätt såsom abstrakt; bilderna han visar oss är föremål av plastisk karaktär vilkas successivt skiftande utseende samtidigt presenterade, hoplänkas i en följd i sammanhanget rum-tid i tavlan för att framlocka en sannskyldig bild av vad mänsklig intelligens och sensibilitet kan fånga av mysterierna i kosmos. Just detta utgör originaliteten och storheten hos Sven Rybin.

Ingenting här påminner om det man alltför ofta ser i så kallade metafysiska eller kosmiska produktioner, som visar sig oförmögna att tillämpa de plastiska lagarna i en kollektion av former och tecken med mer eller mindre pretention av symbolik. I verkligheten är det för konstverkets enhet viktigt att varje beståndsdel, vare sig den från början eller ej är fylld med en hänsyftande andlig innebörd, helt deltar i kompositionens väsen och får sitt högsta värde av allmängiltighet, av förmedling, av överlägsenhet enbart av tavlan i sig själv. På varje stadium av sin konst bär således Sven Rybin fram det budskap som är viktigast. Mångfalden av hans skapelse bekräftas i all sin rikedom tack vare absolut sammanhållning av alla faktorerna i konstverket.

Formgivaren, poeten, rationalisten, mystikern, alla, var och en efter sina mått finner den tillfredsställelse som de förväntar. Ur vars och ens synpunkter kan konstnärens språk förstås och starkt engagera hjärta och sinne hos åskådaren för den odelbara helheten i verket. Således underkastad måleriets strikta medel, formgivningens stränga lagar och fordringar på den objektiva överföringen av de mest subtila intuitioner visar sig Sven Rybins verk vara ett föredöme i vår tid.

Robert Vrinat

Sven Rybin

Il serait bien trop long d'analyser l'art du peintre Sven Rybin, de préciser sa technique, de pénétrer sa pensée, de mettre en lumière les rapports de l'une et de l'autre. Ce qui caractérise cet artiste, en effet, est l'harmonieux développement du métier et de l'esprit, tant séparément qu'en étroite union ; chose rare. Mais il est possible, en peu de pages, de donner une idée exacte des qualités, de la personnalité, de la singularité de Sven Rybin, et de rendre un hommage admiratif à son talent.

Ce qui fait le grand peintre, c'est effectivement l'ampleur et la richesse de son registre de création, la valeur et l'accord parfait des différents éléments de son art (bien que leur dissociation ne soit qu'une démarche intellectuelle), leur convergence dans un haut sommet plastique. Un siècle d'évolution de la peinture nous a montré que la qualité plastique, qui est en fin de compte le fondement de toute qualification d'œuvre d'art, a été plus fréquemment atteinte par les créateurs et novateurs dont l'effort et les recherches portaient sur des mutations de technique, ou sur des théories s'incarnant dans des expressions techniques, que par ceux dont les préoccupations plus spécifiquement intellectuelles ou spirituelles réclamaient a posteriori l'adaptation de techniques existantes ou l'invention de nouvelles. Nombreux sont les grands aînés qui ont reconnu, dans leurs propos ou leurs écrits, la difficulté de donner à l'Idée une forme plastique, même lorsqu'ils possédaient à la base une connaissance et une expérience vastes et profondes de leur métier.

Sven Rybin appartient à cette élite restreinte, une vue panoramique de son œuvre le prouve. La démonstration s'éclaire par la coexistence de thèmes et sujets divers, qui décomposent en facettes les aspects et les composantes de son art total. C'est ainsi que la sûreté du goût, du métier, de la vision, s'affirment déjà dans de simples paysages, d'une ampleur et d'une fermeté dignes des grands artistes, d'une densité plastique attachante et convaincante. Et nous aimons cette présence simple et forte, cette aisance sérieuse qui refuse le brillant, la virtuosité, se limite volontairement à l'essentiel, c'est-à-dire à l'exercice consciencieux d'un métier sans défaut ; ce qui, évidemment, ne prend toute sa valeur que par l'intervention d'un sens plastique également sans défaut. Sur ces bases, Sven Rybin développe une œuvre dont l'essentiel est une pensée ; une pensée qui est une conception personnelle du monde, de l'univers, une vision dynamique des lois de son devenir, une participation rythmique aux mutations transposées

en répétitions de formes évocatrices, qui se transforment et s'infléchissent dans la continuité cinématique de déroulements synchrones. Ce n'est pas une peinture d'inspiration mathématique ou physique ; la rigueur de la structure et des rythmes est commune à toutes les grandes œuvres, les propriétés des nombres concernent aussi bien la création artistique que toutes les activités de l'homme, et, pour les mêmes raisons aussi bien la représentation fidèle de la nature que les évocations plus ou moins interprétées de ses apparences et que l'abstraction elle-même, produit de l'imagination suivant les lois de l'esprit. D'ailleurs, on ne saurait qualifier d'abstraite la démarche de l'artiste : les images qu'il nous propose, ce sont des objets d'essence plastique dont les aspects successifs simultanément présentés s'enchaînent pour suggérer, dans le complexe espace-temps du tableau, une projection vraisemblable de ce que l'intelligence et la sensibilité humaines peuvent appréhender des mystères du cosmos. Voilà ce qui constitue l'originalité et la grandeur de Sven Rybin.

Bien ici ne rappelle ce que l'on voit trop souvent dans des productions dites métaphysiques, ou cosmiques, qui se montrent incapables d'asservir aux lois plastiques une collection de formes, de signes, à prétention plus ou moins symbolique ; car, pour l'unité de l'œuvre, il importe que chaque élément, qu'il soit ou non chargé a priori d'une signification spirituelle ou allusive, participe en totalité à l'essence de la composition, et ne reçoive sa plus haute valeur d'universalité, de communication, de transcendance, que du tableau en tant que tel. Ainsi, à tous les niveaux de son œuvre, Sven Rybin apporte le message qui correspond le mieux. La polyvalence de sa création s'affirme dans toute sa richesse grâce à la convergence absolue de tous les facteurs de l'œuvre d'art. Le plasticien, le Poète, le rationaliste, le mystique, tous trouvent, et chacun à sa mesure, la satisfaction qu'ils attendent. Le langage de l'artiste est à la portée de chacun par un quelconque de ses aspects, et cette première ouverture permet l'irruption dans l'esprit et le cœur de l'interlocuteur de la totalité indivisible de l'œuvre. Ce par quoi, soumise aux moyens stricts de la peinture, aux lois rigoureuses de la plastique, aux nécessités de la transposition objective des plus transcendantes intuitions, l'œuvre de Sven Rybin apparaît exemplaire en notre temps.

Robert Vrinat

Secrétaire Général du Syndicat de la Presse
Artistique Française Président d'Honneur de la
Fédération Nationale des Beaux-Arts.

Sven Rybin

It would take too long to analyse Sven Rybin's style of painting, to define his technique, to apprehend his way of thought, to show the relationship which exists between them. What characterizes in fact this artist is the harmonious development of his art and mind as much separately as in close association, a thing which is rare. But it is possible, in a few pages to give an idea of the qualities, personality and originality of Sven Rybin and to pay tribute to his talent.

What makes a great painter is essentially the extent and richness of his range of creation, the quality and the perfect harmony between the different elements of his art (though their dissociation is but an intellectual procedure), their convergence in an outstanding plastic performance. A century of evolution in painting has shown that the plastic quality which finally is the basis of all qualification of a work of art, has been more frequently attained by creators and innovators whose effort and research have been directed toward changes in technique or theories involved in technical expression, than by those whose preoccupation more specifically intellectual or spiritual subsequently demanded the adaptation of existing techniques or the invention of new ones. Several of the great masters have conceded, in their comments or their writings, the difficulty of endowing the idea with a plastic form, even when basically they had a deep knowledge and a wide experience in their art.

Sven Rybin belongs to this limited elite, a panoramic view of his work proves it. It is clearly demonstrated by the coexistence of diverse themes and subjects which decompose into facets the aspects and the components of his art as a whole. It is thus that the sureness of his taste, of his technique, of his vision are asserted even in simple landscapes of a depth and force of execution worthy of the great artists, of a plastic density appealing and convincing.

We appreciate this simple but strong presence, this serious case which rejects the brilliant. The virtuosity is voluntarily limited to the essential, that is to say to the conscientious practice of a faultless technique, that which obviously achieves its full value only by the intervention of a "plastic" sense also faultless. On this basis, Sven Rybin develops a work that is essentially an idea, an idea which is a personal conception of the universe, a vision of the laws of its "becoming",

a rhythmic participation, in the mutations transposed into repetitions of evocative forms which are transformed and inflected in a cinematic continuity of synchronous movements. It is not a painting of mathematical or physical inspiration. The rigour of the structure and the rythmes is common to all great works of art, the properties of the numbers concern as much the artistic creation as all the activities of men and for the same reasons, the faithful representation of nature as much as the evocations more or less interpreted of its appearance and the abstraction itself, product of the imagination in accordance with the laws of the intellect. Moreover, it would not be possible to qualify as abstract the approach of the artist. The images that he offers are objects essentially plastic whose successive aspects presented simultaneously are linked together in such a way as to suggest, in the space-time entity of the picture, a realistic projection of that which human intelligence and sensibility are capable of apprehending of the mysteries of the cosmos. It is this which constitutes the originality and the greatness of Sven Rybin.

Nothing in his work recalls what we see too often in the so-called metaphysical or cosmic productions which prove incapable of submitting to plastic laws a collection of forms, of signs professedly more or less symbolized. In fact, for the unity of the work of art, it is important that each element whether or not containing a spiritual or allusive signification participate as a whole in the essence of the composition and derive its deepest value of universality, of communication, of transcendence simply and solely from the painting as such. Thus, at every level of his art, Sven Rybin conveys the message which is the most appropriate. The polyvalency of his creation asserts itself in all its richness by the absolute convergence of all the factors of the work of art. The "plastician", the poet, the rationalist, the mystic, all discover, each in his own way, the satisfaction that he seeks. Through one or another of its aspects, the language of the artist is readily understood by each of them and this first understanding permits the irruption in the mind and sensibility of the interlocutor of the indivisible totality of the work. In this way, subjected to the restrictions of the art, to the rigorous laws of the plastic, to the necessity of the objective transposition, of the most transcendent intuitions, the work of Sven Rybin is exemplary for our epoch.

Robert Vrinat

"Kraftmätning" (Olja = 120×100) två jämnstarka krafter kämpar en oövervinnerlig kamp mot varandra, statisk spänning eller bunden energi.

"Begränsat Universum" (Olja 170×200) Vårt oändliga universum är i konstverket tänkt som en liten gnista, såsom det ter sig på långt håll dömt att stråla ut och att totalt ebba ut i rymd-
schaktet utan gräns. I dess utkanter seglar kosmiskt slagg-materia på väg mot förintelsen, (ingå
i antimaterian) kanske besläktat med det tillstånd som förlamar atomen vid -273 grader. Det
gula illusoriska bandet runt världen gestaltar vår begränsning att tänka oss utanför ett ur vår
synpunkt oändligt avstånd. Bilden vill berätta att rymden befolkas av oräkneliga universum,
som oupphörligt bildas och utplånas, allt i enlighet med energins oförstörbarhet.

"Bortom Horisonten" (Olja = 205×135) Förnuftet funderar över tiden för att utröna sig själv. Längtan ur djupet av oss själva söker att komma långt långt bort. Vi fann världsdelar och oceaner och jagade horisonten runt vår jord. Horisonten blev en annan då vi såg vår jord på avstånd fast fortfarande samma horisont — en flykt utmed avståndet jagad evinnerligen av vår fantasi.

"Konstellation med absorberande materia" (Olja = 74×98) Stjärnbild med ogenomträngliga ljushinder av gaser, töcken, kosmiska moln eller tätare materia som absorberar allt ljus.

"Blånande Galax" (Olja = 46×64) beror först och främst på vilka ljusvåglängder som når vår blick, medan en Heliumgalax förefaller oss blånande.

"Portheneb" (Olja = 98×74) Figur ur grekiska mytologin, vilken är en av de himlaväsen som befolkar astronomiens himmel.

"Tidens förgänglighet" (Olja = 230×205) Materia ser vi numera som ett system av olika energikaraktärer. Även om de bildar sig till de högsta torn av hårdaste diamant skall dessa torn ändå i sitt yttersta tillstånd tyna bort med större förödelse än eurosionens verk av kyla, värme och vind, som krakelerar våra kolonner av hårdaste marmor. Universum i all sin oändlighet har ändå ingen plats för skräphögar vilka slutligen skulle mätta rymden homogent. Vad energin kom ur skall den återgå till.

”Den Stora Kometen” (Olja = 120×110)

Komet kommer av grekiska, hårsvall. Kometer är himlakroppar av olika konsistens som följer omloppsbanor helt olika de, som gäller för planeterna. De kommer med sina lysande svansar, somliga ibland ända till tusentals mil långa och de kan vid lämpliga tillfällen vara synliga mitt på ljusa dagen, men lika plötsligt som de dyker upp, lika plötsligt försvinner de i den okända hemvisten under himlakupan. De är kanske budbärare mellan skilda världar.

”Sol med Corona” (Olja = 45×70) i en

solbrasa expanderar explosionerna ur sina atomsmedjor med en kraft som slungar förgasade tunga metaller tusentals mil i höjden. Ljuset därav bildar en gloria runt solen som kallas Corona.

”Aurore Boreale” (Olja = 192×207) Norrsken, härstammande från elektromagnetiska störningar i jonosfären vid eruptioner i solen.

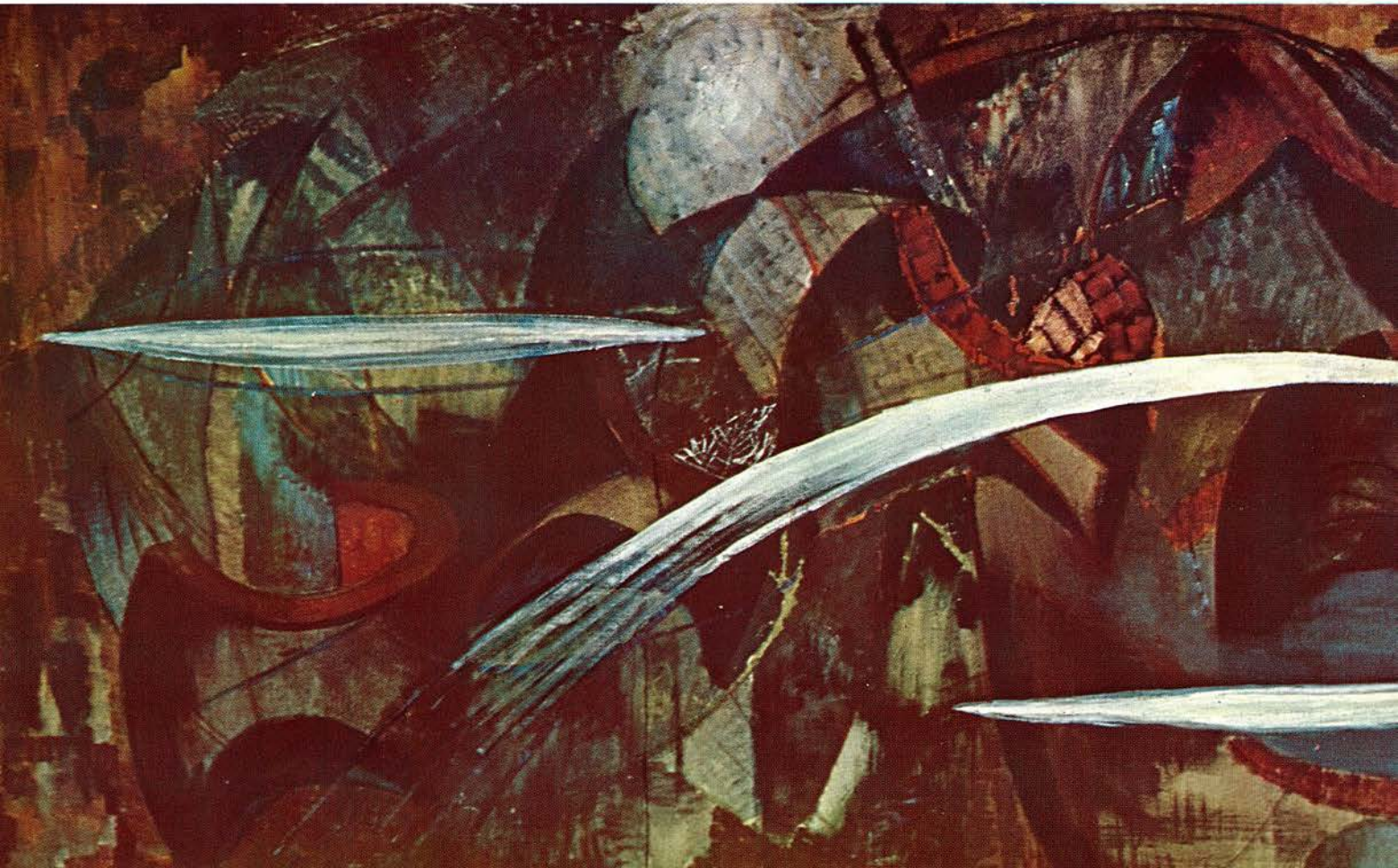

"Parabolique" (Olja = 130×210) En omloppsbana är stundom så vidsträckt att dess uppdragsgivare aldrig hinner längre i sin trajektoire än till en parabel — djävulska avstånd.

"Falnande glöd" (Olja = 45×70) Röd sol är den minst varma av solar, med en temperatur omkring 4—6 000 grader. Vår sol den gula medelvarma omkring 6—8 000 grader, den vita från 10—18 000 grader, medan den varmaste, den kalla blå har 20—30 000 grader. Paradoxalt nog uppfattar vi värmen i färgen rent psykologiskt i omvänd ordning.

"Grandiosa Formationer" (Olja = 340×120) Monumentalt är det som till största delen täcker vårt synfält av en given karaktär. Det kan således vara ett relativt begrepp. Ett knapphålshuvud nära intill ögats pupill blir monumentalare i synfältet än Andromeda på håll trots sina hundra tusen ljusår i diametern. "Grandiosa Formationer" i kosmisk belysning ställer in fantasin efter sina krav på enorma villkor.

"Diaboliska Rum" (Olja = 340×135) är det inre begreppet till "Grandiosa Formationer". Allt är relativt efter vår föreställningsförmåga. På avstånd blir de största världar försvinnande små och mitt i ett oändligt förhållande ser vi inte skogen på grund av för många träd. Där vi själva icke räcker till att vara mallen för monumental jämförelse, infinner sig fantasin osökt i nya dimensioner av hisnande mått.

Många är sätten att belysa vår ringhet men knappast något så förintande som rymdens gripande storhet, men heller inget, som höjer människoanden så högt över sig självt.

"Tellus" (Olja = 64×64)
 Jorden i sin för oss eviga bana.

"Nain" (Olja = 230×202)
 Dvärgstjärna av ofantlig täthet.
 En kubikcentimeter därav kan väga
 100 miljoner ton.

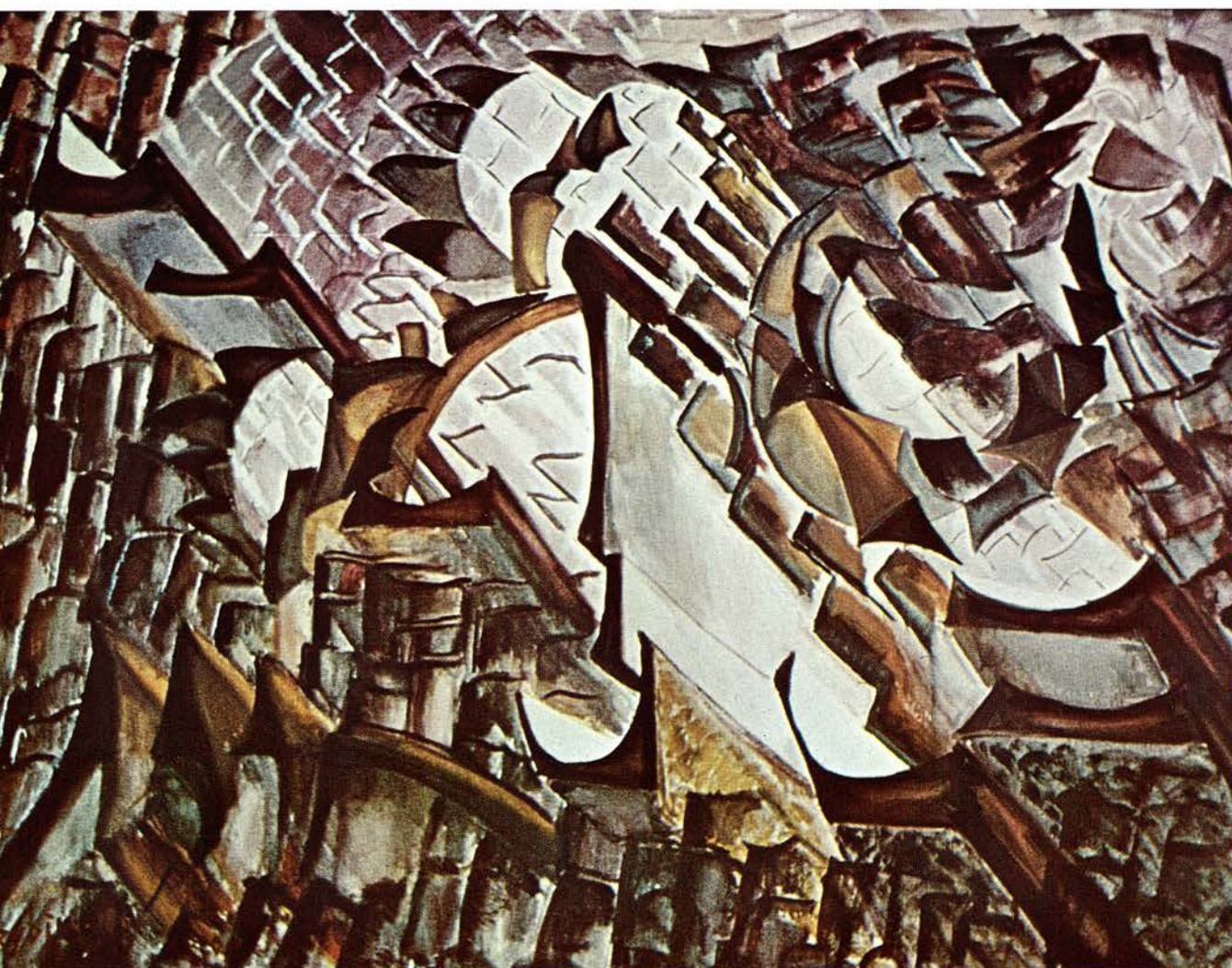
"Icarus" (Olja = 96×96) Legendarisk från grekiska mytologin för sin flykt ur Minos labyrint. Med hjälp av vax häftade han fast fågelvingar på sin rygg med vilka han flyktade. I närheten av solen smälte vaxet och Icarus störtade tillbaka ner i havet. I hans strävan att komma ur sin jordbundna boja ligger alla mänskliga ambitioner, som ofta stäckas av felberäkningar. Icarus är ett kosmiskt fenomen, värdigare än de flesta att vara inrisat på firmamentet.

"Evation" (Olja = 200×120) Flykt från ett bindande tillstånd, kanske ens eget.

"Urfällning" (Olja = 130×180) Urtillstånd tarvar en förändring. En förändring är ett ske-
ende av energi. "Ingenting" är ett urtillstånd — och således någonting — då det går att fylla ut.
Den stora paradoxen är således given. — Förutsättningen att något skall komma till, är att
ingenting finns — Lika med ett tillstånd, som förändras ur ingenting = urfällning.

◀(Olja = 190×124) Spiralnebulosa i norra hemisfären. Liknar till format och storlek Vintergatan. Namnet är uppkallat efter en prinsessa i antiken, som räddades av Perseus på sin bevingade häst "Pegasus" i strid med sjöodjur, som Neptun tillsatt att bevaka henne med.

"Cosmogoni" (Olja = 224×207) är teorierna om formationer av himlakroppar och om universum överhuvudtaget. Ständig rörelse.

"Etude Cosmique" (Olja = 190×140) Studie av rymdformationer.

"Röde Drabanten" (Olja = 115×130) Röd nebulosa, som skingrat sitt koncentrat till en plastisk åtbörd, tangerad av ett vitt klaviatur, en så kallad spridd galax.

"Vulcan" (Olja = 210×71) Eldens och metallernas Gud i antiken. Smidet var en del av hans värld. Han föddes ful, som likväl kompenseras i det skönaste konstsmide, men fick självaste Venus till gemål. Tavlans vill uttrycka styrka och dynamik, där storsläggan svängt om och tuktat råmaterial i stora former för att vidare bearbetas av klenksmedens finesser. "Det starka är det sköna värt".

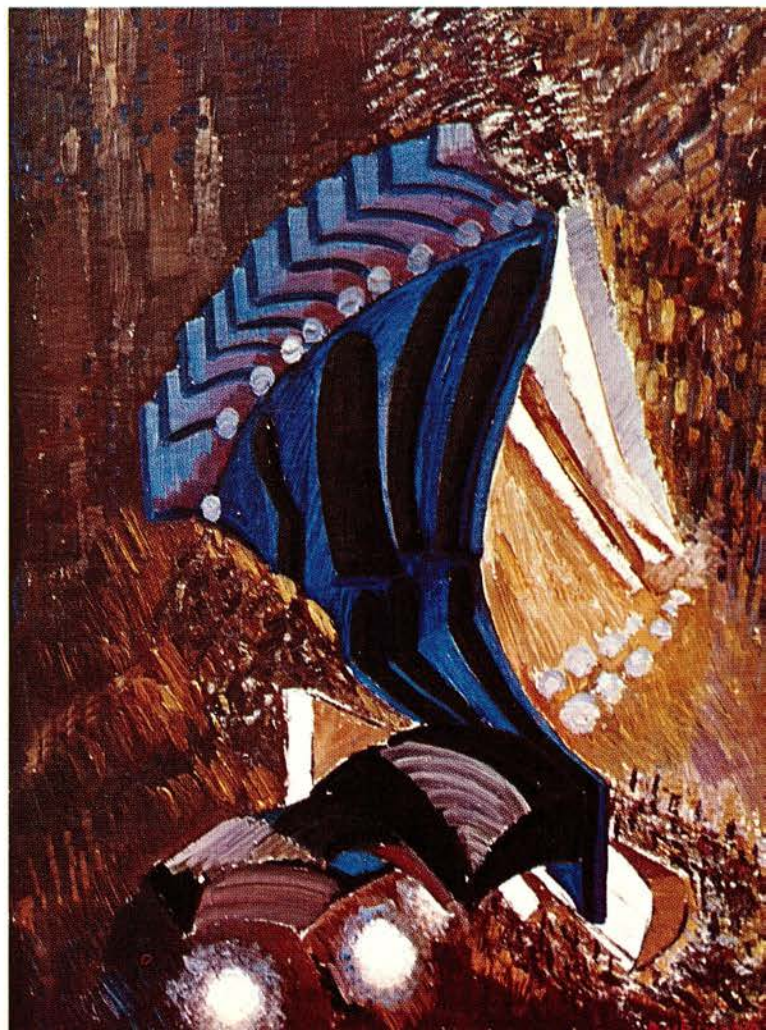
"Venus" (Olja = 205×95) Skönhetsgudinna i antiken, som föddes ur havets skum. Hon uppfattades med en gloria, som strålade ut ur hennes huvud. Sålunda har himmelens mest strålande stjärna blivit uppkallad efter henne. Det genuint kvinnliga, som vi höjer upp till himmelska begrepp — mysteriet livets port — sammanställs med den gudomliga Venus i vår tid.

"Minerva" (Olja = 65×45)
Krigets gudinna i antiken,
som nu även astronomiskt hör
evigheten till.

"Avstånd utan gräns",
(Olja = 65×45)

Materia rusar fram med nära ljusets hastighet i universums utkanter enligt rödförskjutningen. Man antar att atomen förintas då den tangerar ljusets hastighet 300.000 km/sekund. Liksom att den förintas i regioner av kraftfält s.k. antimateria. I varje fall finns en regulator som förhindrar att rymden skulle bestå av homogen massa i en ständig tillkomst av materia genom omförvandlad energi.

"Spharinx Cosmique" (Olja =
120×140) Avgrund, svalg.

"Dynamiskt Rymdspel" (Olja = 190×124) Allt som rör sig i vår värld är mer eller mindre lagbundet, vare sig det rör sig om materiens inre sammanhållning eller längre eller kortare kosmiska banor. Rytmen är dess puls och även kaos har sin ordnade oordning.

Supernovor är extraordinära stjärnor som plötsligt flamlar upp i spiralnebulosor. Supernovan IC. 4182 i jagande hundarnas konstellation, presenterar ett ljusvärde lika med 600 miljarder (600.000.000.000) solar. Dessa levererar en otrolig massa energi under tre månader. När de når sitt maximum i fråga om energi och ljusproduktion utvecklar de genomsnittligt lika mycket energi, som vår sol under 100 miljoner år.

Sålunda är det möjligt att ursprungsstjärnan, som givit upphov till supernovans tillkomst, exploderar helt och hållet d.v.s att atomkärnorna av det väldiga trycket kommer i kontakt med varandra som mekanismen i en atombomb. Massan efter en sådan total explosion antar man, när den åter av gravitationen med tiden blir koncentrerad till ett klot, trycks ihop till mindre än 20 tal kilometer i diameter och blir vad man kallar en dvärgstjärna med otänkbar täthet. Den är slutligen då sammanpressad av ytterst tunga element såsom Californium, Isotop 254.

I alla händelser om det så även är adopterade teorier så kvarstår att det är få kosmiska fenomen, som är så storslagna i universum.

Vår galax Vintergatan är en av de oräkneliga galaxer som befolkar universum och som producerar Supernovor.

Man räknar med att en supernova presenterar sig i galaxen vart 360:de år. 1572 visade sig en Supernova i konstellationen Cassiopeia som man kunde se mitt på ljusa dagen.

I de kinesiska och japanska annalerna, signaleras att man 1054 uppfattade en liknande ljusstark stjärna, som tydligen måste ha varit en Supernova.

Albedo. — Detta latinska ord signifierar — vithet — och ur astronomisk synpunkt är albedan av en planet förhållandet mellan den totala kvantiteten av ljus från denna planet och kvantiteten ljus den mottager. Albedan av Venus är 0,64 vilket betyder att Venus utstrålar 64 procent av det ljus den mottager och absorberar 36 procent.

Albedan av Mercur är 0,06; Jorden 0,39; Månen 0,07; Jupiter 0,44; Saturnus 0,45; Uranus 0,46; Neptun 0,56; Céres 0,06; Pallas 0,07; Junon 0,12; Vesta 0,27.

Amas är en grupp stjärnor. Öppna Amas är föga samlade medan Amas globulös är relativt samlade.

Apex är den punkt på himmelsfären mot vilken vårt solsystem skyndar.

Asteroid är stjärnor av varierande lyskraft, vilkas ljusfluktuationer är analogiska med stjärnan S (delta) Cephei. Cepheiderna spelar en betydande roll i fastställandet av distanser mellan stjärnor.

Objekt Quasistellär är hemliga radioenergikällor med en synnerligen hög frekvens, vars utseende och natur man ännu inte vet något om.

Absorberande materia är de skymmande gasmoln, som hindrar ljuset att bryta igenom i och omkring en galax eller i kosmiska moln.

Diffusion, (ring av). Då Venus passerar solen upptäcker man en lysande ring runt planeten.

Interstellär miljö är den miljö som är belägen mellan stjärnorna. Den är varken tom eller homogen.

Variabler är stjärnor, som dels kretsar kring varandra när de passerar vårt synfält eller stjärnor, som med jämna mellanrum eller intervaller flamlar upp och minskar i ljusstyrka.

Rödförskjutning är ett spektra där våglängder multipliceras med 1,158, en kalkyl mellan våglängder och en infraröd linje (Oke). Med hjälp av rödförskjutning kan spektra tolkas och med dess hjälp avstånden till avlägsna galaxer.

Magnituden av en stjärna (sol) är det antal som uttrycker ljusstyrkan av denna stjärna i fastställd skala. Den höga magnituden korresponderar med den svagaste ljusstyrkan.

Occultation är ett progressivt försvinnande av en planet eller stjärna genom en mellankomst av stjärnan och åskådaren av en annan stjärna med större skymmande diameter.

Megaparsec är den enhet av distans som används i astronomin.

Topologi är discipliner, som studerar det matematiska resonemanget utanför all konkret signifikation.

Måtto: RYMD — FLYKT — STADGA
Det största budskap blir ingenting annat än filosofi
om det i konsten icke bärs fram med största krav på
yrkeskvalitet, som besjålas av uppgiften.

Norm: IDÉ — UPPLEVELSE — BEVEKELSEGRUND

Avsikt: Vinna insikter i det element som så betryggande
vaggar vår jord i sin famn.

Moral: Utnyttja en tekniks egna uttrycksmöjligheter.

Budskap: Älskas konst mer än förstås är den bäst förstådd.

Liljevalchs Konsthall Djurgårdsvägen 60 115 21 Stockholm Tel: 60 04 40

"Ringnebulosa" (Olja = 225×203)

Ursprungligen sannolikt en klotnebulosa, vars elektriska system försätter den att snurra kring sin egen axel tills dess kärna av centrifugalkraften plattas till och skingras i ringform.

"Parnassen" (Olja = 220×135)

Det himmelska berget, helgat åt Apollo och Muserna.

Licencia Poetica tillåter avvikelser från den realistiska beskrivningen över ett ämne i avsikt att istället uppnå något väsentligare för poesin. Titlar och benämningar av konstverken här behöver således icke tydas illustrativt då de är hjälpmedel åt fantasin att ytterligare frigöra sig från dagliga bestyr mot frihet och kontemplation.

Iven Rybin